

Modernisme d'estiueig a la Garriga

El municipi de la Garriga està situat a l'angle sud-oest del Montseny, amb el terme municipal travessat pel riu Congost, un pas natural entre el Vallès i la plana de Vic. La seva història està lligada al termalisme, des d'època antiga i sobretot durant la romanització, de la qual conserva vestigis d'interès com la vil·la romana de Can Terrers. El nucli urbà es va formar al voltant de la deu termal, amb aigua calenta superior als 60°C. Durant la segona meitat del segle XIX, els balnearis van potenciar el creixement del municipi i, especialment, la construcció de gran nombre de torres i cases per als estiuejants barcelonins. Ambdós fets van ajudar a consolidar la Garriga com a vila d'estiueig, que avui reuneix el conjunt modernista més destacat de la comarca: la mansana Raspall, amb quatre torres d'aquest arquitecte declarades Bé Cultural d'Interès Nacional.

Modernisme d'estiueig al Vallès Oriental

LA GARRIGA

	<p>23 Cases Joan Grau. 1911 Carrer de Josep Sancho Marraco, 32-36 Conjunt de tres cases entre mitgeres, dues de planta baixa, i la central, de planta baixa i pis. Els tres edificis, estucats de color blanc, mostren esgrafiats de dibuixos florals i un sòcol amb peces de ceràmica vidrada.</p>
	<p>24 Casa Esteve Font. 1910 Carrer de Josep Sancho Marraco, 25-27 Casa d'estiueig per llogar, amb un habitatge per planta, obra de l'arquitecte Raspall. S'utilitza el totxo per ornamentar les finestres i cantonades, combinat amb els sòcols alts de pedra i les ceràmiques bicromàtiques, en blau i blanc.</p>
	<p>25 Cases Vil·la Dolores. 1908 Carrer de Sancho Marraco, 31-33 Conjunt de dues cases bessones, obra de M. J. Raspall, que correspon a la primera etapa de l'arquitecte, d'estil més modernista. Malgrat la seva senzillesa, en destaquen els medallons ornamentals de la façana.</p>
	<p>26 Casa Artur Santamaria. 1908 El Passeig, 81 Obra de l'arquitecte Lluís Planas i Calvet. Mostra clares influències de l'estil secessionista vienès molt propi d'aquest arquitecte, amb les façanes estucades en blanc i amb petits botons ceràmics decorant les finestres.</p>
	<p>27 Casa Pauli Puig i Gol. 1910 El Passeig, 93 Petita casa d'estiueig, amb un sòcol de perfil sinuós i estucat imitant pedra, obra de l'arquitecte Raspall.</p>
	<p>28 Casa Sebastià Bosch i Sala. 1912 El Passeig, 97 Obra singular dins l'etapa modernista de l'arquitecte Raspall, on introdueix nous elements, com les jardineres ceràmiques de les finestres o els esgrafiats amb motius geomètrics. A l'interior es conserva una interessant col·lecció de vitralls emplomats.</p>
	<p>29 Casa Pere Serra i Pons. 1910 Carrer del Guinardó, 4 Torre d'estiueig de grans proporcions, amb formes barroques poc freqüents en l'obra de l'arquitecte M. J. Raspall, aquí presents en el coronament de les façanes.</p>
	<p>30 Casa Domingo Pujadas. 1909 Ronda del Carril, 83. Obra singular de l'arquitecte Lluís Planas i Calvet. Construïda com a torre d'estiueig envoltada de jardí, en destaca la torre mirador, on s'ubica l'entrada, i el porxo de la façana principal. A l'interior es conserven els vitralls emplomats de l'entrada i la sala menjador, amb una llar de foc i arrebadors ceràmics.</p>
<p>Fora plànol</p>	<p>31. Font Pública. 1910-1915 Carrer de Calàbria, 104 Font de carrer, obra de l'arquitecte Raspall, formada per un monòlit de pedra amb aplicacions de ceràmica i un llum de ferro forjat, de formes sinuoses treballades a cop de fuet.</p>

CASAL DR. DAURELLA MUSEU ARXIU TOMÀS BALVEY
CARDEDEU

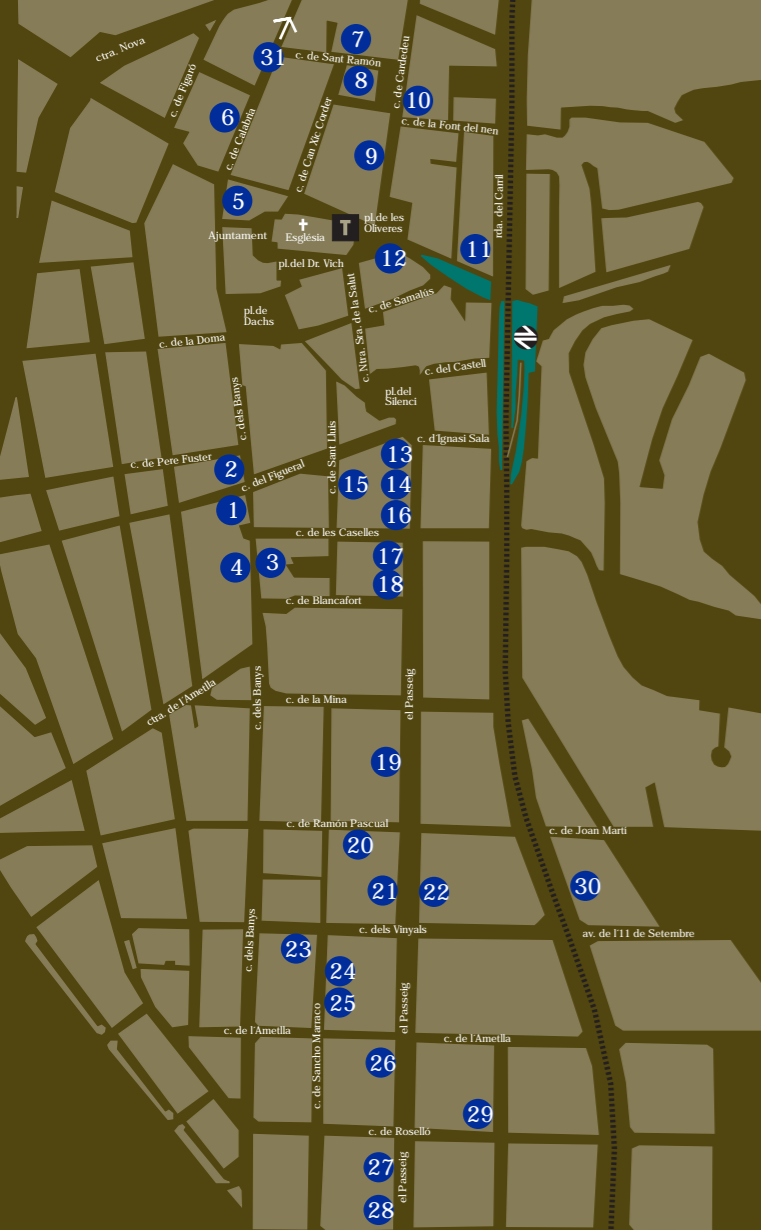
 Diputació
Barcelona
xarxa de municipis

TurismeTotal

MODERNISME D'ESTIUIG
AL VALLÈS ORIENTAL

3 Casa Lluís Ambrós. 1916
Carrer dels Banys, 47
Petita casa entre mitgeres reformada per l'arquitecte Raspall, amb un destacat balcó amb una barana d'obra i de ferro.

13 Torre Iris. 1911
El Passeig, 1. La Torre Iris, encàrrec de Cecília Reig, va ser construïda com a habitatge de pisos per llogar durant l'estiu, malgrat la tipologia de torre. Forma part de l'anomenada mansana Raspall, que inclou quatre grans torres d'estiuatge, envoltades de jardí, totes elles de l'arquitecte M. J. Raspall.

23 Cases Joan Grau. 1911
Carrer de Josep Sancho Marraco, 32-36
Conjunt de tres cases entre mitgeres, dues de planta baixa, i la central, de planta baixa i pis. Els tres edificis, estucats de color blanc, mostren esgrafiats de dibuixos florals i un sòcol amb peces de ceràmica vidrada.

4 Casa botiga Josep Reig. 1913
Carrer dels Banys, 44
Habitatge i botiga de caràcter modernista, realitzat per l'arquitecte Raspall. En destaquen les decoracions de ceràmica de dos colors i sobretot els rètols amb el nom i l'activitat del promotor, fets amb grafià plenament modernista

14 La Bombonera. 1910
El Passeig, 3. Encàrrec de Cecília Reig, construïda per l'arquitecte Raspall com a casa d'estiuatge per llogar. De dimensions més modestes, està decorada amb tons verdosos i en destaca el fanal de l'escala exterior, una tímida torre mirador i una tribuna amb vitralls emplomats al jardí posterior.

24 Casa Esteve Font. 1910
Carrer de Josep Sancho Marraco, 25-27
Casa d'estiuatge per llogar, amb un habitatge per planta, obra de l'arquitecte Raspall. S'utilitza el totxo per ornamentar les finestres i cantonades, combinat amb els sòcols alts de pedra i les ceràmiques bicromàtiques, en blau i blanc.

5 Casa Francesc Blancafort. 1912
Plaça de l'Església, 5
Obra de l'arquitecte M. J. Raspall, és un exemple de casa i de botiga del moment, construïda amb un estilitzat estil, del qual destaca el conjunt de finestres de la planta golfà, emmarcades entre pilastres.

15 Casa Barbey. 1910
El Passeig, 5. La torre més gran i important de l'obra de l'arquitecte Raspall, construïda per encàrrec de l'industrial Juli Barbey i Polinsard com a residència d'estiuatge. Envoltada de jardí, la casa està decorada amb plafons ceràmics de Lluís Bru. La l'interior mostra una gran riquesa de vitralls emplomats.

25 Cases Vil·la Dolores. 1908
Carrer de Sancho Marraco, 31-33
Conjunt de dues cases bessones, obra de M. J. Raspall, que correspon a la primera etapa de l'arquitecte, d'estil més modernista. Malgrat la seva senzillesa, en destaquen els medallons ornamentals de la façana.

6 Cafè sala de festes La Alhambra. 1913
Carrer de Calàbria, 13
Obra de l'arquitecte Josep Sala i Comas, va ser construïda com a sala de festes i cafè bar. En destaca la façana d'estil modernista, amb tres finestres centrals emmarcades per esgrafiats decoratius.

16 Casa Barraquer. 1912
El Passeig, 7
Torre d'estiuatge construïda dins la mansana Raspall per encàrrec d'Antoni Barraquer i de Ros. En destaca la coberta de teules vidrades, la torre mirador i la senzilla decoració ceràmica que corona les finestres.

26 Casa Artur Santamaria. 1908
El Passeig, 81
Obra de l'arquitecte Lluís Planas i Calvet. Mostra clares influències de l'estil secessionista vienès molt propi d'aquest arquitecte, amb les façanes estucades en blanc i amb petits botons ceràmics decorant les finestres.

7 Casa Pere Sellarès. 1922
Carrer de Sant Ramon, 5
Obra de l'arquitecte M.J. Raspall, segueix formes similars a les de la Casa Ramona Sallent, amb un porxo fent cantonada on hi ha l'entrada principal. Correspon a un l'estil més classicista, dins el corrent noucentista del moment.

17 Casa Fèlix Fages. 1908
El Passeig, 9
Casa d'estiuatge que, juntament amb la Casa Llorens forma l'anomenada segona mansana Raspall. L'entrada principal es va fer per la façana que s'obre al gran jardí lateral.

27 Casa Paulí Puig i Gol. 1910
El Passeig, 93
Petita casa d'estiuatge, amb un sòcol de perfil sinuós i estucat imitant pedra, obra de l'arquitecte Raspall.

8 Casa Jaume Serra i Dachs. 1915
Carrer de Sant Ramon, 8
Obra de dos arquitectes: M. J. Raspall i Vicenç Alberti. Destaca el coronament esglaonat i el totxo i la pedra com a únics elements decoratius de la façana.

18 Casa Llorens. 1907
El Passeig, 11
Casa d'estiuatge, obra singular de l'arquitecte Raspall per la utilització de la pedra en les façanes i la fusta en les finestres i la tanca del jardí. En destaca el plafó ceràmic amb la data de construcció de la façana lateral, i l'ampli jardí de la part posterior

28 Casa Sebastià Bosch i Sala. 1912
El Passeig, 97
Obra singular dins l'etapa modernista de l'arquitecte Raspall, on introdueix nous elements, com les jardineres ceràmiques de les finestres o els esgrafiats amb motius geomètrics. A l'interior es conserva una interessant col·lecció de vitralls emplomats.

9 Casa Cecília Reig i Argelagós. 1913
Carrer de Cardedeu, 11
Casa d'estiuatge entre mitgeres, obra de l'arquitecte M.J. Raspall, amb una balconada àmplia a la planta pis, amb barana de ferro forjat.

19 Vil·la Cristina. 1908
El Passeig, 19
Obra de l'arquitecte M. J. Raspall, construïda per a Esteve Roqué com a casa d'estiuatge, és una de les primeres edificacions del Passeig, obert el 1878 i convertit en via residencial, on es concentren bona part de les cases d'estiuatge modernistes de la població.

29 Casa Pere Serra i Pons. 1910
Carrer del Guinardó, 4
Torre d'estiuatge de grans proporcions, amb formes barroques poc freqüents en l'obra de l'arquitecte M. J. Raspall, aquí presents en el coronament de les façanes.

10 Vil·la Anna. 1910
Carrer de la Font del Nen, 1
Casa d'estiuatge de Valentí Pons, construïda per l'arquitecte Raspall, amb elements decoratius característics: ceràmiques en relleu, pinacles, medallons i lletres esgrafiades.

20 Casa Sebastià Bosch. 1905
Carrer de Ramon Pascual, 48
Casa de petites proporcions, amb pati lateral i garatge unit a la façana, obra de M. J. Raspall. Concentra una decoració plenament modernista, sobretot en la barana de la coberta, amb medallons circulars i amb els esgrafiats.

30 Casa Domingo Pujadas. 1909
Ronda del Carril, 83. Obra singular de l'arquitecte Lluís Planas i Calvet. Construïda com a torre d'estiuatge envoltada de jardí, en destaca la torre mirador on s'ubica l'entrada, i el porxo de la façana principal. A l'interior es conserven els vitralls emplomats de l'entrada i la sala menjador, amb una llar de foc i arribadors ceràmics.

11 Casa Mercè Pla i Masgrau. 1914
Ronda del Carril, 30
Reforma d'una primera casa construïda el 1886 pel mateix arquitecte, Emili Sala i Cortés, en què hi afegeix elements decoratius més modernistes, com la decoració dels balcons o el frontó amb plafó ceràmic dedicat a la Mare de Déu de Montserrat.

21 Casa Joan Colom. 1904
El Passeig, 39
Casa d'estiuatge aïllada, obra de M. J. Raspall, en què destaca, sobretot, el treball dels balcons i reixes del jardí, amb formes a cop de fuet.

31 Font Pública. 1910-1915
Carrer de Calàbria, 104
Font de carrer, obra de l'arquitecte Raspall, formada per un monòlit de pedra amb aplicacions de ceràmica i un llum de ferro forjat, de formes sinuoses treballades a cop de fuet.

12 Cases de Joan Calls i de Dolors Vilar i Tali. 1912
Plaça de les Oliveres, 5 i 6
Conjunt de dues cases entre mitgeres, obra de l'arquitecte M. J. Raspall. L'una va ser decorada amb un frontó corb, medallons, cintes i delicats esgrafiats. L'altra, més senzilla, amb tres coronaments successius de perfil ondulat, també emmarcats amb cintes verticals.

22 Casa Joan Colom. 1905
El Passeig, 38
Casa d'estiuatge, obra de l'arquitecte Raspall, amb jardí lateral on s'ubica una interessant font circular amb un fanal central.

1 Casa Mercè Mayol. Can Raspall. 1903 i 1920
Carrer dels Banys, 38-40. Primera obra de M.J. Raspall, reforma de l'antic casal del segle XIV propietat de la seva mare, Mercè Mayol. El 1920, Raspall va reformar la casa del costat buscant una continuïtat en l'estil. Ambdues cases formen avui un dels conjunts més importants de la seva obra.

2 Casa Ramona Sallent i Freixa, vídua Rosselló. 1923
Carrer dels Banys, 34
Reforma d'una antiga casa del nucli antic, realitzada per l'arquitecte Raspall. A la façana principal destaca un porxo tancat amb una columna de capitell jònic de clara influència clàssica.